

Aleksandar Novaković

DUG JE PUT DO TRONA

(a kratak do dna)

Dramatis personae:

Momak, razmetni sin političara, u dvadesetim

Otac, političar, u pedesetim

Predstavnik, diplomata u službi strane sile, u pedesetim

Vođa, lider verskih fanatika, u četrdesetim

Pomoćnik, sluga Vođe, u tridesetim

Mesto:

neodređeno

Vreme:

početak 21. veka

U predstavi se koriste zvukovi i glasovi iz offa te video snimci fingiranih tv-emisija, intervjuja u kojima se pojavljuju voditelji i "obični" ljudi. Snimci se emituju na video bimu između scena igranih na pozornici

1.

Velika gostinjska soba s pogledom na planinske vrhove. Desno su ulazna vrata, levo su vrata koja vode u kupatilo. Trosed je u središnjem delu prostorije. Oko troseda su razbacani predmeti: flaše, otvorene i poluotvorene, paklice cigareta, delovi odeće, muške i ženske, daljinski upravljač. Ispred troseda je veliki plazma televizor. Desno od troseda, prema ulaznim vratima, je kuhinja, sa flašama alkohola na pultu. Na trosedu, samo u boksericama, leži Momak. Prevrće se u snu. Budi se. Nakašlje se. Pogleda oko sebe. Kašlje.

MOMAK: Nešto da sprečimo kašalj. A, evo.

Uzima paklicu cigareta. Izvlači jednu i žudno uvlači dim.

MOMAK: Sad je već bolje.

Dune sebi u šaku.

MOMAK: Nešto za svež dah. Da ubijemo bakcile. Da vidimo.

Uzima poluotvorenu flašu i potegne iz nje.

MOMAK: Okej. Sad da se budimo.

Ustaje, ide do kujne. Sipa instant kafu u šolju. Otpije. Namršti se.

MOMAK: Bljutavo! Da “poškotimo”.

Uzima flašu viskija. Sipa u šolju. Otpija s osmehom na licu. Zastane u maniru glumca iz reklame sa cigaretom u jednoj i šoljom u drugoj ruci

MOMAK: Pljuga, viski i kafa! Doručak za šampione!

Momak kreće prema trosedu. Seda. Otvaraju se ulazna vrata. Ulazi Otac.

MOMAK: O, čale, otkud ti? Očeš kafu?

Otac mu prilazi i ošamari ga. Šolja padne na pod

MOMAK: Izgleda da nećeš.

OTAC: Šta ćeš ti ovde?

MOMAK: Kako?

OTAC: Zar te nisam pre tri dana poslao u inostranstvo da se malo smriš.

MOMAK: Kurve su skupe a alkohol bljutav. Šta da ti kažem? Uhvatila me neka nostalgijska.

Otac preteći zamahne. Pauza.

MOMAK: Ne, stvarno. Ne vidim u čemu je problem.

OTAC: Nisam mogao da te nađem. Mislio sam da si mrtav.

Momak se nasmeje. Uzima flašu i pruža je ocu

MOMAK: Mislim da ti treba nešto da se smiriš.

OTAC: Ne zajebavaj!

MOMAK: Kakav rečnik za ministra spoljnih poslova!

OTAC: Upali televizor.

MOMAK: Čale, kako?

OTAC: Samo uradi što sam ti rekao.

Momak pritiska dugme.

SPIKER(off): Neprijateljske snage su danas u pet časova izjutra napale naše graničare. Generalštab je proglašio ratno stanje. Naše trupe pružaju žestok otpor neprijatelju na više pograničnih punktova i nanose mu teške gubitke.

OTAC: Sad ugasi!

MOMAK: Čale, mi smo u ratu!

OTAC: Nismo. Ugasi.

Momak gasi televizor.

MOMAK: Kako nismo kad...

OTAC: Otkad veruješ televiziji?

MOMAK: Ali, mi JESMO u ratu. Ne mogu baš toliko da slažu!

Otac odlazi pre kuhinji i sipa kafu u šolju.

OTAC: Nismo mi ni u kakvom ratu. Neprijatelj je prešao granicu bez ispaljenog metka i za par sati će biti u prestonici ali ne zbog toga što neko pruža otpor već zato što su nam putevi katastrofalni. Njihove jedinice napreduju kroz našu teritoriju kao nož kroz sir. Sve što im se od naše vojske nađe na putu baca oružje na "tri, četiri- sad".

MOMAK: Čekaj, ako je tako šta ćeš ti ovde?

OTAC: A šta ćeš ti ovde? Ti si vojni obveznik.

Pauza.

MOMAK: Čekaj, zar ne treba da ti i Vlada imate neki sastanak. Da zbrišete u inostranstvo, obavestite Ujedinjene nacije ili tako nešto?

OTAC: I šta da im kažemo? Da smo mi prizvali neprijatelja?

Pauza.

MOMAK: Molim?!

OTAC: Da, to je bio dogovor između nas i neprijatelja. Oni nas okupiraju a mi nastavimo da vladamo na neograničeno. Dok se zemlja ne stabilizuje. Sine, shvati - drugog puta nije bilo. Naši vojska i policija su previše slabi da očuvaju konzervativnu vladu.

MOMAK: Slabi? Hapse koga stignu!

OTAC: A od kad je to tebi počelo da smeta? Tu su i verski fanatici.

MOMAK: Ona šaćica bogomoljaca? Daj nešto kreativnije!

OTAC: Da smo nastavili da popuštamo levičarskim sindikatima i kojekakvim organizacijama za ljudska prava ko zna šta bi se dogodilo.

MOMAK: Bilo bi mnogo bolje?!

OTAC: Ne za tebe i ne za mene. Oduzeli bi mi poziciju. Poslali u zatvor. A onda bi nacionalizovali sve što imamo a tebe izbacili na ulicu.

MOMAK: To je možda tačno ali ti si pozvao one ludake da nas okupiraju. Oni zatiru sve pred sobom.

OTAC: Obećali su da neće.

MOMAK: Obećali su da neće? Evo, i ja obećavam da neću ništa da ti uradim.

Momak zgrabi flašu i gađa Oca.

MOMAK: Jel' vidiš kako držim reč?! Jel vidiš kako držim reč?!

OTAC: Ovo je za dobro svih nas.

MOMAK: Mi smo okupirani, kapiraš?! Mi više ne postojimo!

OTAC: Ko to mi? Ne poistovećuj se sa narodom. Ti i ja nismo narod. Mi smo elita.

MOMAK: Elita-kita! Izdajnik i razmažena budala.

OTAC: Ajde, pakuj se. Kola nas čekaju ispred kuće.

MOMAK: A, ne idem ja s tobom.

Momak sakuplja stvari s poda. Oblaći panatalone.

OTAC: A gde će mladi gospodin, ako smem znati?

MOMAK: Ljudi sigurno neće biti srećni kad vide tuđe vojниke na ulicama. A neću biti ni ja.

OTAC: O čemu to pričaš?

MOMAK: Znaš dobro na šta mislim.

OTAC: Ti ćeš da mi vodiš revoluciju!

MOMAK: Ne. Ja ću samo biti tamo gde treba da budem.

OTAC: Na ulici. Mrtav.

MOMAK: Ako prethodno ne umrem od sramote.

OTAC: Ti se mene stidiš? Ti?!

Otac mu prilazi i ošamari ga. Momak ga nokautira

MOMAK: Ćale, molim te prestani s ovim. Postaje zamorno.

OTAC: Poginućeš, budalo.

Momak oblači košulju.

MOMAK: Otkad se to tebe tiče? Sto puta si rekao da bi bilo bolje da me nisi napravio.

OTAC: Izvini, sine, bilo je to u afektu.

MOMAK: A jesи li u afektu prihvatio da nam okupiraju zemlju?

Pauza.

MOMAK: Ne pokušavaj da me zaustaviš.

OTAC: Neću. Laješ o revoluciji ali, čim malo zapuca ti ćeš pobeći u prvi burdelj ili kafanu.

MOMAK: Izvini.

OTAC: Zbog čega?

MOMAK: Izvini što sam te zvao čale, tata, matori ili kako god. Nije trebalo.

Momak odlazi. Mrak. Huk gomile, škripanje tenkovskih gusenica, off.

MUŠKI GLAS PREKO MEGAFONA (off): Nećemo dati ono što je naše... Ovo je zemlja koja pripada samo nama i nikome drugom. Ako nastavim osa ovim protestom i ako blokiramo sve drumove.

Bat vojničkih koraka, off.

MUŠKI GLAS PREKO MEGAFONA (off): Ne razilazite se. Ne smeju nam ništa. Sada nas ceo svet gleda.

Repetiranje pušaka, škljocanje zatvarača.

MUŠKI GLAS SA RAZGLASA (off): Razidite se ili ćemo morati da upotrebimo silu.

MUŠKI GLAS PREKO MEGAFONA (off): Nećemo.

Paljba iz pušaka i mitraljeza. Krici gomile. Eksplozije. Razbijanje stakala. Tutnjanje motora kamiona. Gušanje.

GLAS MLADIĆA (off) : Ovo je za moju zemlju!

Pištanje odšrafljene bombe. Zaglušujuća detonacija

2.

Zatvorska celija sivih zidova. Nema prozora. Ćebad i dušeci su razbacani po podu. Desno su ulazna vrata. U levom čošku je Vođa. Sav je u molitvi. U desnom uglu je Pomoćnik. Obojica su u robijaškim uniformama. Pomoćnik skida gornji deo uniforme i rastresa je. Trebi je od vašiju.

POMOĆNIK: Vaške. Ne mogu da živim od njih.

VOĐA: I vaške su ti jedini problem?

POMOĆNIK: Trenutno da.

VOĐA: Bolje se moli Bogu za pobedu nad hordama nevernika. Hajde, slabotinjo!

Pomoćnik prekida sa trebljenjem i seda pored Vođe. Mole se. Otvaraju se vrata. U tamnicu upada Momak, gurnut s leđa. Iznuren je, izranavljen i umoran. Odeća mu je prljava.

POMOĆNIK: Vidi, ulovili su još jednog.

VOĐA: Vidim. Brate, pridruži nam se u molitvi.

MOMAK: Ja sam ateista.

VOĐA: Nisam te čuo, brate.

MOMAK: Kažem, ja sam ateista.

Vođa se prene iz molitve. Mune Pomoćnika. Ustaju i prilaze Mladiću

VOĐA: Ti si jedan od crvenih?

MOMAK: Ne, nisam.

VOĐO: Kako si onda ateista?

MOMAK: Po svojoj slobodnoj volji.

VOĐA: Ne postoji slobodna volja. Samo volja Božija.

POMOĆNIK: Vođo, ovaj mi je poznat odnekud.

VOĐA: Baš me briga. Slušaj, mladiću, u ovoj celiji se poštuju pravila naše svete vere, razumeš li to? Bogohulniče, tebi govorim!

Momak zausti da kaže nešto i skljoka se na zemlju. Pomoćnik mu pritrči. Lupa mu blage šamare

POMOĆNIK: Hej, probudi se. Jesi li dobro?

VOĐA: Vidiš da nije, budalo.

POMOĆNIK: Umreće ovakav.

VOĐA: Pa?

POMOĆNIK: Sigurno je bio u "Žrvnju": Svako ko je bio u "Žrvnju" je naš brat.

VOĐA: Brat? Zato što je bio u "Žrvnju"? Priče o "Žrvnju" su preterivanje. Evo, ja sam bio tamo i ništa mi se nije dogodilo. Bilo je ledeno ali sam postom oterao nedaće.

POMOĆNIK: E, da sam ja bio te sreće. Dupe su mi pomerili! Mozak su mi pomerili! Bubrege su mi pomerili!

VOĐA: Jezik za zube! Đavo ti je na njemu.

POMOĆNIK (tiše): Pišao sam krv nedelju dana!

VOĐA: Pusti sad to. Nego, reci mi, da li ti se čini da je ovaj stradao zato što je zaista zgrešio?

POMOĆNIK: Kako?

Voda mu prilazi i zgrabi Momka za rukav.

VOĐA: Vidi ovu odeću. Skupa je. Nije to čovek iz naroda, brat vere pun. Ovaj je krcat novcem i iluzijama o sopstvenoj veličini.

POMOĆNIK: Pa, šta misliš ko je?

VOĐA: Nije nemoguće da je kriminalac. Doušnik.

POMOĆNIK: Nije kriminalac.

VOĐA: Otkud znaš da nije?

POMOĆNIK: Lice mu je nekako pitomo.

Voda lapi čušku Pomoćniku

VOĐA: "Lice mu je nekako pitomo"! O, Bože, čuješ li ga? Čovek sa najpitomijim licem na svetu je poslao svoje horde preko naše granice!

POMOĆNIK: To je tačno, vođo, ali ovaj momak to nije. Nije on kriminalac, on je neko važan.

VOĐA: Kako može biti važan neko ko je mokar iza ušiju?

POMOĆNIK: Ma, ne mislim važan nego popularan. Čitao sam o njemu negde u novinama.

VOĐA: Ti čitao novine? Ti si samo jedan ograničeni činovnik koji provodi slobodno vreme čitajući žutu štampu!

POMOĆNIK: Video sam ga u novinama.

VOĐA: Nisu to novine nego žuta štampa. Uostalom, nije bitno. I novine su danas ko žuta štampa.

POMOĆNIK: Pa, da! To je to! On je sin ministra spoljnih poslova!

VOĐA: Kako?

POMOĆNIK: Žuta štampa ga je bila puna. Droege, blud, skandali.

Pomoćnik se smeje

VOĐA: Šta je smešno? Jel' greh možda smešan? Ili to što je dopao u tamnicu s nama?

POMOĆNIK: Pa, pomalo, vođo, pomalo.

VOĐA: Meni to nije smešno. Grdno smo zgrešili i ti i ja kad nam je Bog svalio ovoga na vrat.

POMOĆNIK: Ne, bilo mi je smešno kad sam se setio šta je sve radio. Znate li da je jednom tako za opkladu protrčao kroz centar prestonice ofarban u sve dugine boje, go ko od majke rođen?

VOĐA: Pa šta?

POMOĆNIK: Dobio je "jaguara" za to.

VOĐA: Dobio je večne muke u paklu.

POMOĆNIK: Da, ali je dobio i jaguara.

MOMAK: Bio je to BMW, ne jaguar.

VOĐA: Probudio si se, soju izdajnički?

POMOĆNIK: Nemojte tako. Nije on izdajnik čim je s nama.

VOĐA: Hajde, podigni ga. Imam nešto da ga pitam.

Pomoćnik podiže Momka. Vođa važno šetka pred njim. Krši prste u tihoj molitvi

MOMAK: Imaš viziju? Razumem ja to.

Pauza.

VOĐA: Zašto si ovde? Da nas uhodiš?

MOMAK: Ne, nisam.

VOĐA: Pa zašto si onda ovde?

MOMAK: Zbog učestvovanja u nemirima.

VOĐA: Je li? A šta si uradio?

MOMAK: Što i drugi. Gađao tenkove kamenjem i Molotovljevim koktelima.

VOĐA: Gde?

Momak se zaklati. Pomoćnik ga pridrži

VOĐA: Ne glumi slabost! Gde si bio i kad?

MOMAK: Na glavnom trgu, prva tri dana nemira.

VOĐA: Dakle, sa crvenima? Jel vidiš, samo degenerisana deca iz finih kuća postaju komunisti!

Pametnim ljudima to nikad ne bi palo na pamet.

MOMAK: Pametnim ljudima nikad ne bi palo na pamet da postanu verski fanatici.

VOĐA: Šta kažeš?

MOMAK: Kažem da te znam, o prosvetljeni. Čitao sam i ja o tebi. Nedobrazovana propalica i siledžija. Robijao si zbog silovanja maloletnice a onda si u zatvoru spoznao Boga.

POMOĆNIK: Ne bulazni, to nikad nije dokazano!

MOMAK: Nije. Ako izuzmem da je osuđen na sedam godina.

Voda ga krvnički udari pesnicom u stomak. Momak padne.

VOĐA: Onaj ko lažno svedoči završće u sumpornim jamama!

MOMAK: Što će reći - u tvom društvu.

Voda počne da ga šutira. Pomoćnik ga hvata za rukav.

POMOĆNIK: Molim te, vođo, ne tuci ga.

VOĐA: Ne tučem ga ja već gnev Gospodnji!

POMOĆNIK: On nije kriv!

VOĐA: Kriv je što je bludan i što je troškадžija! Kriv je što je bogat! Kriv je što nam se zorio dok smo skapavali od gladi! Kriv je što su naša najbolja braća u veri izginula, kriv je jer je sin njegovog oca, kriv je što je poganog, izdajničkog soja! Kriv je zato što nije kao mi! Kriv je što nije ja!!!

Pauza. Momak jeći

VOĐA: Šta je, šta me gledaš tako? Udari ga. To je naređenje!

POMOĆNIK: Kako?

VOĐA: Tako ili spavaj s jednim okom otvorenim.

POMOĆNIK : Vođo, nećeš me valjda ti? Posle svega?

VOĐA: Ne, ali kad izađemo u šetnju. Ili odemo na kupanje. Loše stvari se dešavaju.

POMOĆNIK: Kako misliš?

VOĐA: Mislim da je ovaj zatvor pun čudnih ljudi.

Pauza.

POMOĆNIK: Vođo, nikad te nisam izdao. Bio sam ti odan od prvih dana pokreta.

VOĐA: Onda budi brz u izvršavanju naređenja ili će Bog promeniti planove koje ima za tebe. Uđri!

POMOĆNIK: Ubiću ga ako nastavim.

VOĐA: Ne boj se varljive savesti. Ti sad vršiš volju Božju!

Vođa stoji i mantra molitvu sklopljenih očiju. Pomoćnik divljački šutira Momka. Mrak.

3

Svetlo. Pali se video bim. Muzika u špici televizijskih vesti, off. Pojavljuje se Spiker na video bimu. Iza njega je snimak vojnog helikoptera iz kojeg štekće mitraljez. Smenjuje se sa snimkom uličnih nemira.

VODITELJ: Talas nasilja širi se ovom nesrećnom zemljom... Nakon javnih pogubljenja vođa građanskih i levičarskih partija situacija se radikaliizuje. Verski fanatici su preuzele glavnu rolu na političkoj sceni. Njihov vođa komanduje terorističkim napadima iz strogo obezbeđenog zatvora.

Mrak. Mrmljanje molitve se meša sa štektanjem mašinskih pušaka, off.

4.

Noć. Velika gostinjska prostorija iz prve scene. Uredna je. Prekoputa troseda je fotelja. U fotelji sedi Predstavnik. Na trosedu sedi Otac. Obojica su zapalili debele cigare i piju konjak

PREDSTAVNIK: Vi konzervativci ste nam nešto obećali.

OTAC: I održali smo obećanje.

PREDSTAVNIK: Dakle istina je. Zgodni ljudi su često priglupi.

OTAC: Povucite uvredu.

PREDSTAVNIK: Okej, okej, možda ste malo zaboravni. Da vas podsetim- pustili ste nas u zemlju.

To da. Ali, obećali ste nam i mir a mira nema.

Otac širi ruke.

OTAC: To nije do nas.

PREDSTAVNIK: Da, ekstremisti su se pojavili niotkuda. U vašim policijskim arhivama nema ni jednog jedinog izveštaja o njima. A danas ih ima na hiljade. Kako je to moguće?

OTAC: Bilo ih je samo par i to su bili bezopasni ludaci ali ste ih vi učinili opasnim.

PREDSTAVNIK: Mislite mi.

OTAC: Ne, mislim vi. Vi ste nas naterali da pobijemo sve s kojima se možete pregovarati i ko je ostao? Oni koji nemaju reč "pregovori" u rečniku.

PREDSTAVNIK: Nemojte reći da vam je žao što ste prolili krv crvenima?

Pauza.

OTAC: Ni najmanje ali sam očekivao da ta krv poteče iz slomljenog nosa a ne iz probušenog srca.

PREDSTAVNIK: Nema omleta bez razlupanih jaja. Lenjin je to rekao.

OTAC: Manite se tih boljševičkih mudrolija.

PREDSTAVNIK: Boljševičke ili ne tek nešto se mora žrtvovati ako želite da postanete premijer. Vi ste to shvatili za razliku od vašeg prethodnika, gospodina Premijera Broj Jedan.

OTAC: Ja sam premijer.

PREDSTAVNIK: A vaš nekadašnji stranački brat je u kućnom pritvoru zbog izdajničkih planova?

OTAC: Pa?

PREDSTAVNIK: Ljudi beže iz kućnog pritvora. Često.

OTAC: Ne ako je obezbeđenje dobro.

PREDSTAVNIK: Može obezbeđenje biti loše ali može biti i naročito dobro. A može biti i selektivno propustljivo.

OTAC: Mislite?

PREDSTAVNIK: A, ako se složimo oko naših ciljeva, ko zna? Neki fanatik uvek može da dođe do njegove sobe. Shvatate?

OTAC: Mislim da da.

PREDSTAVNIK: Ova zemlja je zaslužila da ima nekog zgodnog na prestolu. Pre vas - sve klovni do klovna.

OTAC: Hvala na izlišnom komplimentu. Šta tražite zauzvrat?

PREDSTAVNIK: Moj predsednik ima jasan stav- dajte pola vaših prirodnih resursa u naše ruke. Legalno, po vašim zakonima. Smislite kako.

OTAC: A vi ćete zauzvrat ubiti bivšeg premijera? Ne.

Pauza.

PREDSTAVNIK: Jeste li vi svesni koga odbijate?

Otac baci čašu u stranu i ustane. Gnevani je

OTAC: A znate li vi s kim razgovarate? S nekim maloumnikom?

PREDSTAVNIK: Smirite se, pobogu. Celog ste me ulipali. Ako ste vi kao intelektualac tako prgavili kakav li je tek vaš narod. A,da, setio sam se-sve terorista do teroriste.

OTAC: Tek ćete videti koliko smo prgavili.

Otac baci cigaretu na njega.

PREDSTAVNIK: Sad hoćete da me spalite?

OTAC: Slušaj, amebo: teraj se odavde i javi tvom predsedniku da neću uraditi ništa, ama baš ništa za vas dok ne pustite mog sina.

PREDSTAVNIK: Vi očigledno ne shvatate političku realnost. Da vas prosvetlim. Niste u poziciji da postavljate uslove. Vaša zemlja je okupirana.

OTAC: A vi ne shvatate da sam ja jedini pametan čovek s kojim možete da pregovarate. Premijer Broj Jedan je idiot, to znate. Kao i dobar deo Vlade. Svi koji su iole vredeli nisu više među živima.

PREDSTAVNIK: Ekstremisti imaju pametne lidere.

OTAC: Hoćete da vam pobiju još sto , dvesto, trista vojnika? Hoćete da vam dignu pola zemlje u vazduh?

PREDSTAVNIK: Vi nam pretite teroristima?

OTAC: Ja kažem šta će se dogoditi ako me ubijete. A ako ostanem živ dobićete pedeset i jedan odsto. Jel' to dovoljno dobro?

PREDSTAVNIK: A zauzvrat?

OTAC: Pustite mog sina.

Predstavnik se smeje. Ustaje polako. Prilazi Ocu

PREDSTAVNIK: Hteli smo da ga pustimo još na početku ali on nije hteo. Insistirao je da ostane u zatvoru.

OTAC: Niste.

PREDSTAVNIK: O da, jesmo. Čim smo saznali da je u “ Žrvnju”, pet dana od početka pobune. Ali, on je odbio. I šta je bilo? Poslali smo ga u zatvor. Vođa ekstremista ga je prebio na mrtvo ime. Sad se oporavlja u zatvorskoj bolnici. Ne brinite, nalazi se van životne opasnosti.

OTAC: Pustite mi sina i ubijte tog fanatika.

PREDSTAVNIK: Kako?

OTAC: Pedeset i dva odsto.

PREDSTAVNIK: Jedan posto vaših resursa neće vratiti štetu koju ćemo pretrpeti. A i nije nam bitno da posedujemo sve, samo više od pedeset posto.Mi smo skroman narod a i vaših 49 posto stvara utisak da možete lako da otkupite još dva. Ne treba ljudima ubijati nadu.

OTAC: Pedeset i tri. Za glavu ludaka i život mog sina.

PREDSTAVNIK: Ludak nam vredi više živ nego mrtav. A što se vašeg sina tiče, hm.

Predstavnik pročisti grlo

PREDSTAVNIK: Slušajte kako ćemo: videćete svog sina ali, ako on odbije da pođe s vama, ja tu ništa ne mogu učiniti.

OTAC: Isprali ste mu mozak!

PREDSTAVNIK: Ispirali bi ga ali, ovde je prazno.

Predstavnik se kucne po glavi.

PREDSTAVNIK: I ni reč više ako želite da ga vidite.

Predstavnik skida sako i košulju. Seda u fotelu

PREDSTAVNIK: A sad, moliću vas, s obzirom da smo slične građe, dajte mi vašu košulju i sako.

OTAC: Čekajte, kako...

Predstavnik se teatralno udari po čelu.

PREDSTAVNIK: A, da, zaboravio sam. Baš sam bleskast. To je deo dogovora. Pedeset i jedan posto plus ta košulja i taj sako. Mislim da su moji zahtevi skromni.

OTAC: Šta će vam moja odeća?

PREDSTAVNIK: ne mogu da izađem u isflekanom odelu, zar ne?

OTAC: Ali, ostaću u majici.

PREDSTAVNIK: I, čega se stidite? Hajde, skinite se.

Otac tromo skida sako a zatim polako skida kravatu a zatim košulju. Predstavnik ih onjuši.

Razgleda odeću

PREDSTAVNIK: Diskretan miris, snažan, muški. Fino. Nema ni fleka od znoja.

OTAC: Ti si bolestan čovek.

PREDSTAVNIK: Vi imate suvu kožu? Blago vama. Ja se stalno znojim. Imate snažno, zategnuto telo za svoje godine. Vežbate?

OTAC: Ne prilazite mi.

Predstavnik se smeje. Sporo se oblači

PREDSTAVNIK: Fin materijal, lep kroj. Moderno i konzervativno u jednom. Gospodine premijeru, vi ste zgodan, elegantan muškarac. Svetski čovek.

OTAC: Vi mi se nabacujete?

PREDSTAVNIK: Ne, samo sam htio da vas pitam da li bi spavalii sa mojom ženom a ja da posmatram. Kaže da joj treba malo promene. Izvinite, loša šala!

OTAC: Da, čuo sam je ranije.

PREDSTAVNIK: Šta se mrštite? Naravno da vam se ne nabacujem. Samo želim da vas bolje upoznam, da osetim kako je to biti premijer bedne vazalne državice. I, mogu vam reći nije ni tako loše. Bar što se odela tiče. A sad vi obucite moje. Hajde, šta čekate, obucite moje odelo. Moram nekako da se revanširam. Hajdete, nećete valjda sedeti goli.

Otac s oklevanjem uzima Predstavnikovu odeću i oblači je

PREDSTAVNIK: Vidite, sad ste vi ja a ja vi.

OTAC: Samo po odeći.

PREDSTAVNIK: Tačno tako. Znate li šta bi ljudi rekli da nas sad vide? Rekli bi da odelo ne čini čoveka. Evo ga čudo neviđeno: izdajnik u odelu patriote i patriota u odelu izdajnika.

OTAC: Vi ste ogavni podlac!

PREDSTAVNIK: Dozvolite.

Predstavnik se nagne prema ocu. Vezuje mu kravatu

PREDSTAVNIK: Preferiram vindzorski čvor. Ja sam, gospodine, pokvaren, prevejan, deformisan i vulgaran ali dobar deo tih mana potiče iz prirode moje službe. Ja varam i ucenjujem za dobrobit moje države koja mi je iznad svega.

OTAC: Država ili par korporacija?

PREDSTAVNIK: Nije li to isto? Bilo kako bilo, ja nikoga nisam izdao. A vi? Možete li to da kažete svom sinu? Ta-ko! Dakle, dogovorili smo se: pedeset jedan posto resursa, kravata, sako, košulja za sina. Nego, gospodine budući premijeru, šta mislite, da li sam mogao da tražim još nešto?

OTAC: Želite li da odavde izadete živi.

PREDSTAVNIK: To upravo radim. I, ne lažite. Pristali bi vi. Znam da bih u tom slučaju odavde izašao živahan. A možda to ipak zatražim na sledećem sastanku? M? Laku noć, gospodine premijeru!

Predstavnik odlazi. Mrak

5.

Video bim. Dokumentarni snimci ljudi na prljavoj ulici. Insesrti se smenjuju sa novim protagonistima.

STARICA: Ne mogu da se krećem. Bole me noge. Nemam nikoga. Nisam jela već tri dana. Hrana se deli samo onima koji mogu da satima stoje u redu

DEČKO: Mama me budi u pet i trideset. Hvatom red za hleb i čekam do sedam. Čuvam mesto a to je teško jer mi se spava. Uspavam se dok stojim. Onda me dobre tete i čike bude i kažu: Izdrži, dečko, još samo malo. Onda me menja tata jer ja moram u školu. On je nezaposlen pa može čeka do podne. Ako ima sreće dobije hleb od prekjuče.

STARAC : Ponekad, usred noći čujem pucnje i sirene i upišam se u gaće. Moja deca misle da sam prolupao.

DEVOJKA: Rekli su da ispod odeće nosim bombu. Skinuli su me do gole kože i takvu doveli kući. Od tada više ne izlazim napolje.

ČOVEK: Ja sam taksista. Stao sam nedaleko od kasarne. Bio sam ukočen od vožnje pa sam izašao napolje. Zapalio sam cigaretu. Prišli su mi vojnici prebili me. Rekli su mi da sam ih mrko gledao. Imam frakturu lobanje, tri slomljena rebra. Ne smeđem se više jer su mi izbili "jedinice". Kažu da sam dobro prošao.

ŽENA: Moj sin se zaigrao sa drugovima. Igrali su fudbal. Kad je krenuo kući policajski čas je trajao već dva sata. Ubili su ga jer je bio sumnjiv. Jer je trčao. Rekli su da je terorista. Imao je jedanaest godina.

Slede slike ratnih razaranja. Ruševine. Leševi. Ulične borbe. Mrak

6.

*Zatvorska bolnica. U krevetu je, u zavojima, Momak . Spava. Pored kreveta je Otac. Blago ga
drmne*

OTAC: Sine? Ja sam. Čuješ li me?

MOMAK: Naravno da te čujem. Nisam u komi. Ne još.

OTAC: Sine, sve je gotovo. Vodim te kući.

MOMAK: Nije.Tek počinje.

OTAC: Ne pričaj gluposti.

Momak pokuša da se podigne. Jekne.

OTAC: Čekaj, da ti pomognem.

MOMAK: Pusti me, ne treba mi tvoja pomoć.

OTAC: Ja sam samo hteo...

MOMAK: Hoćeš da mi pomogneš? Idi.

OTAC: Ne možeš tako sa mnom.

MOMAK: Majka nije mogla- ja mogu.

OTAC: To nije bila moja krivica.

MOMAK: Nije? Ubila se tek tako?

Pauza.

OTAC: Njen psiholog mi je rekao.

MOMAK: Njen psiholog nije smeо ništa da ti kaže. Šta je, šta me gledaš tako? Tvoja opsednutost karijerom i ženama je odvela u ludilo. Eto ti dijagnoze.

OTAC: U njenoj porodici postoji nasledna bolest.

MOMAK: Postoji i u twojoj- zove se ludilo vlasti. Šta misliš da postigneš s tim? Odeš među besmrtnike? Umrećeš kao i svi drugi.

Pauza.

OTAC: Znam ali pusti me da bar tebe spasem.

MOMAK: Kao što si spasio one nesrećnike koji su se predali čim su tvoji opseli Skupštinu? Pobio si ih do poslednjeg!

OTAC: Ja nisam izdao to naređenje. Sila je odlučila, ne ja.

MOMAK: Sila koju si ti pustio da nas okupira.

OTAC: Da sam mogao uradio bih drugačije.

MOMAK: Jesi li video tela pobijenih? Ja jesam. Vodili su nas u dugoj koloni, prebijene, ponižene. Gledali smo ugljenisana tela razbacana po pločniku ispred Skupštine. Mnogi od njih su bili klinci od petnaest-šestnaest godina.

OTAC: Žao mi je što si to video.

MOMAK: Kao što ti je žao zbog naloga za pogubljenje koje si posle potpisivao?

Pauza

OTAC: Slušaj, sine, nije vreme da izigravaš heroja. Bacio si par kamenica, opsovao neke vojниke i šta s tim? Misliš da je to dotaklo nekoga? Junaštvo ne postoji kao kategorija. Ovo je 21. vek i hrabrost ne sme da se vidi a onaj ko pređe crtu i kaže svoje mišljenje biće ili mrtav ili ismejan ili oboje.

MOMAK: Šta hoćeš od mene?!

OTAC: Pusti me da te odvedem kući.

MOMAK: U redu, odvedi me kući. I šta onda? Ubiću se a ti to nećeš moći da kontrolišeš. Plati stražare da mi vise za vratom, drogiraj me, zaključaj me, ja će se ubiti.

OTAC: Ne pričaj gluposti! Samoubistvo je ako ostaneš ovde!

MOMAK: Možda i nije.

OTAC: Vratiće te u onu istu ćeliju iz koje si izašao čim ti povrede zacele a onda ja neću moći da ti pomognem.

MOMAK: Meni tvoja pomoć ne treba.

OTAC: Treba ti. Pod lekovima si pa buncaš.

MOMAK: Imaš li šta da poručiš majci?

OTAC: Molim?

MOMAK: Ja će joj još malo u goste.

OTAC: Ne razumem.

MOMAK: Ne razumeš? Ne trebaš mi i nikad mi nisi trebao. Mrzim te iz dna duše. Mrzim tebe i sve što predstavljaš. Želim da si mrtav!

OTAC: Budalo, ako mrziš mene ti mrziš sebe!

MOMAK: Da! Mrzim sebe, mrzim svaki delić mene koji je tvoj! Mrzim to što sam se rodio, što sam živ, jel' razumeš sad? Da sad imam granatu znaš šta bih uradio, tatice? Zagrlio bih te i poslao obojicu u pičku materinu!

Otac ga ošamari.

OTAC: Ja ovo nisam napravio!

Momak se histerično smeje.

MOMAK: Ko zna, možda i nisi.

OTAC: Od danas ti nisi moj sin. Shvataš?

Pauza

MOMAK: Shvatam a sad lepo idi.

OTAC: Ti si lud. Vidim ti u očima. To su njene oči, ne moje. Ti si potpuno lud.

MOMAK: Jesam! Buhuhuhu, ja sam luuud! Jesi li sad zadovoljan? Ajde, gubi se!

Otac odlazi. Mrak

7.

Melodija špice vesti. Tutnjanje bubenjeva, pištaljke, off. Svetlo se pali. Prizor ulice. U kameru govore Zadihani Demonstrant i Zadihana Demonstrantkinja. Oboje su nakićeni bedževima i obučeni u jeftinu odeću. Imaju dvadesetak godina.

ZADFIHANI DEMONSTRANT: Upalim teve i vidim kako pati taj Somaliland, ne, Kabinda, ne, Kazahstan. Uglavnom, u toj zemlji, kako god, to je, ono, kao, užasno. Ja sam ono, kad sam prvi put upalio televizor shvatio da je tamo užasno sra(signal) i da ih je sila ponovo sje(signala) kao što sje(signal)vaju sve čega se dohvate. Mislim, čoveče, to je ona fora sa multinacionalnim korporacijama koju prosipaju kod nas: šibnu vojsku, pregaze sve a onda tegle odatle naftu, vodu, zlato, uranijum pun (signal)ac tog (signal)nja pokupe. Ali mi treba da uradimo nešto. Zato demonstriramo i ovde i u Londonu i u Parizu i Rimu i na Jamajci i gde god. Nek se ti tipovi kupe odatle i puste tu zemlju. To je (signal)na poenta. Ali, znaš šta? Mi prvi treba da bojkotujemo sve te pacere, da zavrnemo vodu tim drka(signal) iz korporacija, hipermarketa, megamarketa i šta ti ja znam. Ako ih mi pritisnemo odavde- pukli su!

Zadihana Demonsatrantkinja poljubi Zadihanog Demonstranta

ZADIHANA DEMOSTRANTKINJA: Srce, totalno si radikalan. Hajdemo u Kentucky fried chicken!

ZADIHANI DEMONSTRANT: Čekaj, ljubavi, dajem je(signal) važnu izjavu!

ZADIHANA DEMOSTRANTKINJA: No Kentucky no fu(signal) – fu(signal)!

ZADIHANI DEMONSTRANT :Okej, novinar, to je to. Antiglobalisti sveta, udružite se! Srce, idemo na je(signal) piletinu!

ZADIHANA DEMOSTRANTKINJA: Jipi!!!

Mrak.

8.

Zatvorska ćelija iz druge scene. Vođa i Pomoćnik. Pored Pomoćnikovih nogu su dve manjerke. Završava jednu a zatim prelazi na drugu. Jede žurno, halapljivo. Vođa ga gleda s gađenjem

VOĐA: Kako možeš da jedeš te gadosti?

POMOĆNIK: Za dobro krme nema loše pomije. Hoćete vi?

VOĐA: Ne! Bljutavo, neukusno. Ko zna šta su čuvari radili s tim.

Pomoćnik stane a zatim nastavi da kusa

VOĐA: Čuješ li ti mene?

POMOĆNIK: Glad je najbolji začin.

VOĐA: Jel' to neka nova moda da odgovaraš u narodnim poslovicama?

POMOĆNIK: Samo kad sam gladan a kad se jede- ne misli se.

VOĐA: U pravu si.

Vođa ustaje, prilazi Pomoćniku. Nagne se i omiriše hranu. Pljune u stranu i šutne mu manjerku iz ruke

POMOĆNIK: Ali, vođo!

VOĐA: Šta ali? Jedeš hranu koja nije spremljena onako kako naš Bog zapoveda!

POMOĆNIK: Ja nisam primetio.

VOĐA: Nisi primetio? Izgubio si čula? Poludeo?

POMOĆNIK: Jesam, poludeo sam od gladi.

VOĐA: Ogrešio si se o svete zakone! Prodao si veru za večeru!

POMOĆNIK: Tehnički - ovo je ručak. U stvari, više branč.

VOĐA: I to tvoj greh čini manjim?!

POMOĆNIK: Ne, ne čini. Izvini, vođo.

VOĐA: To neće biti dovoljno. Ne ovaj put.

Pomoćnik skida gornji deo uniforme. Okreće leđa Vođi. Leđa su mu prošarana modricama.

VOĐA: Ne može tako. Treba mi dobar oslonac. Idi tamo, osloni se rukama o zid. Razmakni ruke. Razmakni noge. Izbaci guzicu. Tako.

POMOĆNIK: Nemoj me samo po bubrežima.

VOĐA: Neću, neću. Trebaš mi u jednom komadu.

Vođa ga udari pesnicom u leđa. Pomoćnik jekne.

POMOĆNIK: Joj moja leđa, trebaće mi moja leđa!

Vođa ga udari tri puta po leđima, bokserski, iz kuka. Pomoćnik jauče

POMOĆNIK: Pašću, pašću!

VOĐA: Pao si u očima Božjim! Kazna se mora izvršiti a kazna je deset udaraca.

POMOĆNIK: Skraćuj, vođo, ne mogu.

VOĐA: Pa dobro, da udarce u leđa zamenimo s nečim drugim.

Vođa se izmakne i šutne Pomoćnika među noge. Pomoćnik vrisne i padne

VOĐA: Taj deo tela ti neće trebati za bekstvo.

POMOĆNIK: Za borbu su potrebna.

Vođa klekne pored Pomoćnika

VOĐA: A žene? Naš pokret je pun žena koje su hrabri borci. Neke čak bolje od muškaraca.

Nesrećo, nije bitno da li borci imaju mošnice, bitno je da ih vođa poseduje. Razumeš?

POMOĆNIK: Ra- zu-mem.

VOĐA: Pitam se da li treba da te vodim sa sobom.

POMOĆNIK: Zašto ne bi, vođo?

VOĐA: Veroloman si. Takve treba uspavati odmah, ko pse.

POMOĆNIK: Nemoj vođo, molim te. Znaš da sam ti oduvek bio dobar.

VOĐA: Bio si, bio.

POMOĆNIK: A kad je naš pokret bio u začetku?

VOĐA: Šta je onda bio pokret? Sjaj u tvom oku? Nisi ga pravio ti- ja sam ga pravio.

POMOĆNIK: Bio sam uz tebe kad niko nije. Pola moje firme sam regrutovao kod tebe.

VOĐA: Da, to je tačno. Imao si neke zasluge ali je vreme da se ide dalje. Pokret je narastao. To je sad komplikovan mehanizam. Znaš kako je- kad tu i tamo ispadne neki šrafčić- naprava i dalje radi.

Pomoćnik ga ščepa za nogu

POMOĆNIK: Molim te, ne ostavljaj me.

VOĐA: Zašto ne?

POMOĆNIK: Jer jedino pored tebe vredim nešto.

VOĐA: To govoriš iz straha.

POMOĆNIK: Nemoj. Ja pored tebe vidim Boga. Ja u tebi vidim Boga!

VOĐA: Laskaš mojoj taštini. To je svetogrđe.

POMOĆNIK: Ne govori to. Pre tebe sam bio niko i ništa. Ti me činiš hrabrim.

VOĐA: To ćemo još videti.

POMOĆNIK: Molim te, razumi me!

Vođa ga pomiluje po glavi

VOĐA: Dobro, de, ideš sa mnom.

POMOĆNIK: Stalo ti je do mene?

VOĐA: Ne ali te se ne mogu otresti. Ti si mi nešto između kućnog ljubimca i hronične bolesti.

Otvaram se vrata. U tamnicu upada Momak. Pauza. Vođa prestane da miluje Pomoćnika i hitro ustaje. Napravi važnu pozu. Pomoćnik ustaje sporo, uz ječanje

MOMAK: Eto me opet.

POMOĆNIK: Da ga bijem, vodo?

MOMAK: Nemoj da me biješ. Ubij me.

Pauza

MOMAK: Hajde, gde je? Ispod ćebadi? U pukotini na zidu? U gaćama?

VOĐA: Gde je šta?

MOMAK: Parče stakla, bodež, šilo. Nešto s čim ćete me zaklati. Što ćutite? Evo, neću da se opirem. Hoću da to završim jednom i za svagda. Ti, slugeranjo!

POMOĆNIK: Ja?

MOMAK: Seci ovde. Jedan potez i nema mi spasa.

VOĐA: To što ti nudiš momče je greh, veliki greh. Najveći od svih. Ravan samoubistvu. To i jeste samoubistvo! Mi nećemo biti saučesnici u zločinu!

POMOĆNIK: Nećemo? Ali nazvao me slugeranjom.

VOĐA: I, jel' pogrešio? Nego, reci mi, momak, zašto toliko želiš da se ubiješ?

MOMAK: Želim da prospem očevu krv. Gadim ga se i želim da isteče iz mene.

Pauza.

VOĐA: Kako da ti verujem?

MOMAK: Daj mi sečivo pa ćeš videti.

Vođa zavlaci ruku u svoju uniformu. Izvlači bodež i pruža ga Momku. Momak ga uzme i prinese bodež vratu. Vođa se baci na njega. Rvu se.

VOĐA: Šta si se tu ukipio? Pomagaj!

Pomoćnik priskače Vodji u pomoć. Zajedno otrgnu Momku bodež iz ruke. Pomoćnik seda Momku na grudi i blokira njegove udarce. Vođa ustaje i vraća bodež u uniformu

VOĐA: Pusti ga.

Pomoćnik pusti Momku. Ustaju

VOĐA: Pokazao si da misliš ozbiljno, momak. Samo, nije to način da se osvetiš niti je tvoj otac cilj. Moraš postati borac za svetu stvar. Za oslobođenje tvoje zemlje od tiranije. Mrtav nam ne značiš ništa a živ možeš uraditi mnogo toga. Šta kažeš?

MOMAK: Kažem da je to smešno. Čak i kad bih htio da zbrisem odavde s tobom i tvojim fanaticima ne bih u tome uspeo.

VOĐA: Misliš da nas prislушки?

MOMAK: Sigurno nas prislушки.

VOĐA: Da, prislушки nas moji ljudi. Kao što će moji ljudi otvoriti kapiju ovog zatvora. Večeras.

MOMAK: A onda ćemo ležerno išetati napolje.

POMOĆNIK: Pa, ne baš. Jer, nisu baš svi čuvari članovi pokreta.

MOMAK: Ali, tu postoji neka caka.

VOĐA: Da. Ako neko upadne u zatvor upravnik će poslati stražare da nas ubiju. Da li si s nama, brate?

MOMAK: Što da ne? Mogu da pomerim smrt za koji sat.

Mrak. Pucnjava, detonacije, alarm, off

9.

Video bim. Špica vesti. Voditelj i Voditeljka su u studiju

VODITELJ aka FIL: Spektakularno bekstvo ekstremističkog vođe ostavilo je svet bez daha.

Večeras, u 8 i 35 po lokalnom vremenu, vođa ekstremista je uz pomoć nekolicine stražara i samoubilačkog juriša njegovih pristalica uspeo da pobegne iz zatvora. U okršaju je poginulo petanest stražara, trideset robijaša koji su stradali kao kolateralne žrtve okršaja, nepoznat broj pristalica pokreta i jedan posmatrač iz Ujedinjenih nacija, šezdesetrogodišnji Torvald Kristensen iz Danske koji se tu zatekao u redovnoj inspekciji. Po, za sada neproverenim izveštajima, sa vođom ekstremista je pobegao sin premijera ove male zemlje koji je bio uhapšen zbog učestvovanja u demonstracijama protiv okupacionih vlasti. Suzi.

VODITELJKA aka SUZI: Po najnovijim istraživanjima Instituta za zdravu ishranu u Masačusetsu, čvrsta hrana je glavni razlog gojenja. Doktor Aldžernon MekFerson sa ovog Instituta savetuje bucmastima da konzumiraju hranu u kašastom obliku i njihovi problemi će nestati kao rukom odneseni. Fil.

VODITELJ aka FIL: O, izvini Suzi. razmišljam o topлом, krvavom bifteku sam levenom u blenderu koji me čeka kad dođem kući. Mmm! To je bilo sve za večeras. Laku noć.

Mrak

10.

Gostinjska soba iz prve scene. U foteljama, u mračnom raspoloženju, sede Predstavnik i Otac. Noć je. Gledaju snimak na video-bimu. Momak stoji ispred zastave u poluzamračenoj sobi. Nosi uniformu. Desno rame mu je blago srušteno.

MOMAK (off): Znam da sam pre, okupacije, bio poslednji čovek koji je imao pravo da se žali. Znam da sam bio poslednji čovek u ovoj zemlji. Skandali koje sam pravio su užasni i neprihvatljivi i ja se zbog njih iskreno kajem. Ali, ta vremena su prošla. Okončao ih je bljesak rata. Okončana su sa saznanjem da je moj otac izvor svog zla koje nas je zadesilo. Meni je ostalo tada da, kao poslednji čovek u zemlji, pokušam da budem bolji nego pre. Da se pobunim. Da dam sebi nemoguć zadatak da popravim ono što je moj otac uništio. Taj nemoguć zadatak je i pred svim sinovima i kćerima koji me slušaju. Da poprave sve ono što su roditelji uništili iz sopstvene bahatosti, lenjosti, kukavičluka. Da se pobune i oteraju zlo iz naše zemlje. Roditelji, ne dozvolite da budete gori od sopstvene dece. Pobunate se i vi. Nije bitno da li ste vernici ili niste, levo ili desno, crni ili beli. Pridružite mi se. Ne tražim od vas da se žrtvujete. Tražim od vas da rizikujete da bi sutra živeli kao slobodni ljudi. Napadajte ih puškom, napadjate ih kamenicom, napadajte ih rečju, blokirajte puteve, spalite dokumenta, zatvorite radnje, isključite vodu i struju. Učinite im boravak nepodnošljivim. Neću vas lagati, patićete ali, jednog dana, oni neće izdržati i otići će jer ste snažniji, hrabriji, pametniji od njih. Naš dan će doći!

Predstavnik gasi video bim

PREDSTAVNIK: Da se naježite, zar ne? Vaš sin je strašno ubedljiv. Pridobio je pomoć par generala bivše vojske. Kažu da drži ekstremiste u šaci.

OTAC: Ne prepoznajem ga.

PREDSTAVNIK: Nije ni čudo. Izgubio je dosta kilograma otkad je na gerilskoj kuri mršavljenja. I par litara krvi. Tripot je ranjavan. Dvaput u nogu i jednom u ruku, ako se ne varam. Hrabar momak. Da pripadam vašem narodu ja bih ovog momenta zgrabio prvi oštri predmet koji mi padne šaka, izjurio na ulicu i krenuo da koljem neprijateljske vojнике. Hoću reći, moje vojниke.

OTAC: Ja blokiram signale njihovih ilegalnih radio i tv stanica u okolnim zemljama. Niko neće čuti

njegov govor.

Predstavnik se nasmeje

PREDSTAVNIK: Vi ste stvarno starovremski čovek! Jel' znate da postoji Internet? Jeste li čuli da čak jedna trećina vaših buntovnih podanika poseduje kompjutere? Jel znate da njegove govore puštaju preko telefona rođacima koji žive u zabitima? Jel' znate da imaju sijaset stranica na Fejsbuku? I veliku međunarodnu podršku. Znate li to? Shvatite da to više nije šaćica manijaka koji se dižu u vazduh. Svako, od univerzitetskog profesora do lučkog radnika je ušao u to vrzino kolo. Više ih ni naše vesti ne zovu "teroristi". "Unapređeni" su u gerilu.

OTAC: Kad smo kod vaših vesti ja bih se oštrosprotivio zbog takve terminologije.

PREDSTAVNIK: : Vi bi se oštrosprotivili? Ma koga briga šta vi mislite?! Trenutno ste jedan od najomraženijih ljudi na svetu a mi smo vaši saveznici.

OTAC: To vam nije smetalo u prošlosti.

PREDSTAVNIK: Praviću se da ovo nisam čuo.

OTAC: A ja ču se praviti da nisam vodio ovaj razgovor s vama. Doviđenja.

Pauza.

PREDSTAVNIK: : Da li bi mogli da to ponovite?

OTAC: Rado. Koji deo od "Gubi se iz moje kuće" niste razumeli?

PREDSTAVNIK: Upravo ste sebi potpisali smrtnu presudu.

OTAC: Ne, smrtnu presudu sam potpisao kad sam vam poverovao da ćete pomoći mojoj Vladi.

Izdali ste nas kao što ste izdali sve ostale.

PREDSTAVNIK: Šta se to vas tiče? Mogli ste da zbrišete. Mi bi vam posle dali neku lepu vilu na obali mora i tu bi vodili opušten život bez državničkih briga.

OTAC: Ako izuzmemmo vaše posete.

PREDSTAVNIK: Duhovito. Sve je propalo. Sami ste krivi, vi i vaš eksplozivni temperament.

Otac ustaje. Prilazi Predstavnikovoj fotelji. Naginje se prema njemu

OTAC: Slušaj, bedo ljudska! Mene ne zanimaju mrvice koje bi mi bacili tvoji mentor! Ne pada mi na kraj pameti da živim kao neki odbegli diktatorčić kakvih je vaša zemlja puna! Ja sam vladao celog života i ne nameravam da to sad menjam!

PREDSTAVNIK: Onda vas upozoravam da vam nije ostalo još mnogo da vladate.

Otac ga zgrabi za vrat i počne da ga davi

OTAC: A tebi nije ostalo još mnogo da živiš. Crkni!

PREDSTAVNIK: A-a-ko se meni nešto dogodi?

OTAC: Šta će biti ako se tebi nešto desi? Misliš da je bilo kome stalo do tebe?

IZA: O-o-odmazda.

Otac ga pusti

PREDSTAVNIK: O-odmazda! Sravnićemo celu zemlju. Neće ostati kamen na kamenu. Nazvaćemo to totalnim ratom protiv terorista. Vladaćeš sprženom pustinjom!

OTAC: Nećeš to uraditi! Zbog sveta.

PREDSTAVNIK: Kog sveta? Trenutno u svetu tinja deset krupnijih ratova od ovog. Dovoljno je da jedan od njih eskalira i nikoga neće biti briga za vas. Baviće se drugom zemljom. Demonstracije, antiglobalisti, humanisti liju suze, rok zvezde prave humanitarne koncerte. Slobodni mislioci pišu knjižurine o modernom svetu. Sociolozi, psiholozi, seksolozi, svi stali u red da se slikaju!

OTAC: Gubi se.

Predstavnik ustaje.

PREDSTAVNIK: Idem, idem. I, od sutra počinjemo povlačenje trupa. Ostaješ sam sa svojim priučenim policajcima i tri vojnika trećepozivca.

OTAC: Neka.

PREDSTAVNIK: Reci mi, šta si htio da postigneš s ovim?

OTAC: Ništa. Osim da budem iskren.

PREDSTAVNIK: Samo to?

OTAC: Znam kako postupate s ljudima koji vam više ne trebaju. Draže mi je da stradam u svojoj zemlji, od ruke zemljaka.

PREDSTAVNIK: Dobro. Vaša želja će se ispuniti brže nego što mislite. Mada, ko kaže da će to biti zemljak? Zbogom, gospodine premijeru.

Predstavnik odlazi. Mrak. Pucnjava, eksplozije, štekstanje mitraljeza, off. Jauci ranjenih i povređenih. Smenjuje ih aplauz, škripanje tenkovskih gusenica, vojna parada. Klicanje naroda,

vesela vojna koračnica

11.

Pali se video bim. Veselo klicanje naroda, off. Žena govori u kameru.

ŽENA: *Tako mi je dragو што су се наши момци тријумфално вратили кући. Bacala sam cveće na sinovljev tenk kad je odlazio na ratiшte i bacam ga i sad kad se враћа odatle.*

NOVINARKA: *Stvarno je lepo videti ozareno lice majke na ovako divan, triјumfalan dan! Hvala vam!*

ŽENA: *Hvala vama.*

Ispred kamere se pojavi žena u crnini.

ŽENA 2: *Mog sina su ubili.*

NOVINARKA(off): *Mislim da наши gledaoci ne bi hteli...*

ŽENA 2: *Ubili su ga u поšti. Hteo je da mi pošalje paket s poklonima. Digli su ih u vazduh. Njega i celu пошту su digli u vazduh. Ubili su i svoje. Šta smo im uradili da nas toliko mrze? Nijednoj majci ne bih poželela ovo. Nama treba mir. A mir ne donose samo reči, čujete li?!*

Mrak

12.

Gostinjska soba iz prve scene. Dan. Na sredini sobe je sto sa mapom na sredini. Pored stola stoje, u maskirnim uniformama, Vođa i Momak. Momku je blago spušteno desno rame. Desnu ruku koristi s nafporom. Šepa na desnou nogu. Fotelje su u levom i desnom ugлу, pored prozora. Na fotelji u desnom ugлу sedi Pomoćnik. Klicanje naroda, off

VOĐA: Moji su ovde a tvoji su ovde, ovde, ovde i ovde.

MOMAK: Misliš, naše trupe?

VOĐA: Da, naše trupe. Cela zemlja je slobodna osim onog južnog parčenceta dole. Tu se još bore čete odane tvom ocu.

MOMAK: Diktatoru.

VOĐA: Tvom ocu, diktatoru.

Pauza.

MOMAK: Prestonica?

VOĐA: Gotovo smo je potpuno zauzeli.

MOMAK: Gotovo?

VOĐA: Diktator i njegovi su se sakrili u ruševinama Skupštine. Odbijaju da se predaju.

MOMAK: Pa, i ne moraju.

fVOĐA: Poslaću par ljudi.

MOMAK: Ne treba nam još jedna samoubilačka akcija. Tucite artiljerijom.

VOĐA: A tvoj otac?

Pauza.

MOMAK: On je izabrao. Ja sam izabrao.

VODA: Ubiti oca je greh.

MOMAK: Pa neću ga ubiti ja već artiljerija. Hajde sad, javi im.

VOĐA: Ti meni ne naređuješ. Komanda je zajednička, jasno?

MOMAK: Ma, naravno.

Vođa vadi mobilni iz telefona

VOĐA: Sve što imaš, na Parlament. Sravni ga sa zemljom. Šta ostane- da se šiša. Učinjeno.

Momak pucne prstima

MOMAK: Garson, ono!

Pomoćnik skoči na noge i ode do kuhinje. Izvlači flašu viskija iz ormarića i donosi je Momku.

Momak uzima viski i pije ga na eks, dugo, žedno. Tečnost mu se sliva niz lice. Vođa mu otrgne flašu iz ruke. Udari Pomoćnika

VOĐA: Izdajice!

POMOĆNIK: Pa rekao mi čovek.

VOĐA: Ćut'! A ti bi u ovom odsudnom trenutku trebao da budeš priseban! Pijanstvo je velik greh!

Momak mu otme flašu iz ruke

MOMAK: Za razliku od dizanja nedužnih ljudi u vazduh! Ti i tvoji fanatici! Škole, pošte, kafane, bolnice, dok ja nisam došao dizali ste sve u vazduh!

VOĐA: Bila je to nužna žrtva. Bog je tako hteo. Na kraju krajeva, sad pucamo samo neprijatelja.

MOMAK: A koliko ste civila pre toga pobili?

Pauza

MOMAK: Ja nisam došao dovde da bih pustio grupicu fanatika na vlast.

VOĐA: Kako?

MOMAK: Dodji.

Dode Pomoćnik, bojažljivo.

MOMAK: Pij! Hajde, pij.

Pomoćnik žedno piće viski.

VOĐA: Ti si sluga Božji! Čuješ li?

MOMAK: Pij!

Pomoćnik i dalje pije.

MOMAK: Dosta!

Pomoćnik prestane. Izvali se pored njega. Zadovoljno podigne. Momak ga potapše po ramenu.

VOĐA: Stoko! A ti, momak, govori šta hoćeš ali ti i ja smo ugovorom dogovorili podelu vlasti!

Momak otpije

MOMAK: Koje vlasti?

VOĐA: Kako koje? Kad uđemo u prestonicu.

MOMAK: A jesmo li ušli? Ne. Jel' borbe još traju? Traju.

Momak se umorno svali u fotelu

VOĐA: Slušaj, dečko, sad je vreme da damo Bogu Božje a caru carevo.

Momak se zaceni od smeha

MOMAK: Reče Sveti Prdonja Glupotočivi! Pa, majke ti, misliš da će sad da ti predam vlast? Sad, kad narod kliče moje ime? I kome da predam tu vlast? Zlojebu koji je gori od mog oca?

VOĐA: Ti si nikogović od zla oca i gore majke i umišljaš da si lider ali neka. Narod je zaveden ali ja će im pokazati put Gospodnji.

MOMAK: I ko će te slediti? Misliš da će ih biti? Narod voli ljude koji su kao on, pomalo kvarni, koji vole alkohol i žene! Takvi su najduže vladali u našoj dugoj i plemenitoj istoriji! Jel' tako?!

POMOĆNIK: Tako je!

MOMAK: Narod voli da jede, da kulira, da jebe! Muka mu je od twoje licemerne verničke bratije,

jel' tako?

Pauza

POMOĆNIK: Pa, tako je.

VOĐA: Zar ti, moja desnica!?

Pomoćnik ustane tromo. Pride Vođi, zausti da nešto kaže a onda se otetura do puške i zgrabi je.

VOĐA: Šta je ovo? Prevrat?

Pomoćnik uperi pušku u Vođu

POMOĆNIK: Prošlo je ono tvoje, jel čuješ? Trpeo sam te i ne mogu više! Ja bi da kažem šta mislim a ti- u glavu! Ja bi da jedem a ti u stomak! Ja mislim na ženu a ti u muda! Ti me mrziš, ti mrziš život!

VOĐA: I ti bi sad s njim?

POMOĆNIK: A što da ne? On je mlad, pametan i voli ga narod a ti ga mrziš! Mrziš sebe! Ni tog tvog Boga ne voliš! Kriješ se iza njega!

Pomoćnik zamahne kundakom i udari ga u glavu.

MOMAK: Čekaj, nisam mislio tako.

Pomoćnik opkorači Vođu. Vadi bodež iz uniforme.

POMOĆNIK: Setš se kako si mi u zatvoru pretio ovim bodežom? Rekao si da ćeš me seći! Sad ču ja tebe!

VOĐA: Nemoj, molim te! Evo, izvini za sve što sam rekao! Nisam mislio! Stvarno! Bog mi je svedok da te volim!

POMOĆNIK: Lažeš!

VOĐA: Ne lažem, svega mi!

POMOĆNIK: Laganje je veliki greh!

Pomoćnik zarije bodež u Vodino srce. Vođa izdahne. Pauza. Momak ustane, priđe Pomoćniku i lUPI mu šamar

MOMAK: Jel znaš šta si sad uradio? Započeo si građanski rat.

POMOĆNIK: Ja nisam hteo, ja sam samo.

Pomoćnik brizne u plać

MOMAK: Čekaj, ovako ćemo. Idi dole do straže i reci im da sam se posvađao s njim i da smo se potukli. Ja sam zgrabio nož i ubio ga. Reci im da me odvedu u zatvor. Sebe ne spominji, razumeš?

POMOĆNIK: Ali, ja sam ga ubio.

MOMAK: Nisi ti- ja sam. Ako me streljaju zbog svega što sam učinio rata neće biti. Mrtav jer on, mrtav sam ja, sve je na mestu. Oko za oko, Zub za Zub. Razumeš? Hajde, brzo dole!

POMOĆNIK: Ali ja.

MOMAK: Hoćeš da nosiš stotine ljudi na duši? Idi brzo. Čekam vas ovde. Neću bežati!

Pomoćnik pojuri prema vratima.

MOMAK: Prvo operi krv s ruku. Dođi!

Momak mu viskijem pere krvave ruke.

MOMAK: Idi!

Pomoćnik odjuri. Momak seda i potegne iz flaše. Tupo zuri pred sebe. Mrak

13.

Pali se video bim. TV studio.

VODITELJ: I baš kad smo mislili da u ovoj dalekoj, napačenoj zemlji nasilja više neće biti došlo je do novog krvavog obrta. Sin pokojnog diktatora, do juče omiljeni vođa revolucije, nalazi se u zatvoru gde čeka na izvršenje smrtne kazne zbog ubstva svog saborca, vođe verskih fundamentalista. Na kratko se učinilo, nekoliko dana nakon hapšenja mladog lidera, da će ova ratom rastrzna zemlja ostati mirna. No, mir koji je vladao u prestonici predstavlja je samo zatisje pred buru. Sukobi ekstremista i pristalica zatočenog revolucionara potresaju glavni grad. Izveštaji govore o desetinama mrtvih i povređenih. Ova zemlja je danas u stanju apsolutne anarhije i nije sigurno koliko će to stanje još trajati.

Mrak. Pucnjava, lomljava stakla, eksplozije šok-bombi, off.

14.

Zatvorska ćelija iz druge scene. Momak stoji, naslonjen leđima na zid. Puši. Zamišljeno posmatra kolutiće dima koji mu izlaze iz usta. Stane u stav mirno. Sklopi oči.

MOMAK: Pali!

Momak padne. Momak se smeje. Otvaraju se vrata ćelije. Ulazi Predstavnik

MOMAK: Šta je ovo? Emisija “Kucamo na vrata zaboravljenih asova”?

PREDSTAVNIK: O, dragi mladiću! Drago mi je što vas zatičem u tako veselom raspoloženju.

MOMAK: Mislite, radujete se mojoj skoroj smrti? Sednite, sednite!

Predstavnik s oklevanjem seda na pod pored njega.

MOMAK: Zapalite.

PREDSTAVNIK: Ne, ja samo cigare. Povremeno.

MOMAK: Hajde, zapalite. Nije vam poslednja.

PREDSTAVNIK: No, dobro. Udovoljiću vam.

Predstavnik uzima cigaretu od Momka i zapali je.

MOMAK: Vama je očigledno mnogo dosadno kad obilazite pokojne političare.

PREDSTAVNIK: Vi ste, koliko vidim, živi.

MOMAK: Biću uskoro pokojni.

PREDSTAVNIK: Nemojte tako.

MOMAK: Tako. Pa to bi vi i vaša Vlada voleli, zar ne? Sutra ujutru ću obradovati vašu Vladu.

PREDSTAVNIK: Ne, nećete nas obradovati.

MOMAK: Pa što ste onda došli? Volite javne egzekucije? Koliko čujem vi u svojoj zemlji imate toga koliko hoćete.

PREDSTAVNIK se zagrčne od dima

PREDSTAVNIK: Da, to je istina ali me vaša situacija ni najmanje ne raduje, verujte mi.

MOMAK: A ovo?

Momak ustane. *Stane u stav mirno. Sklopi oči.*

MOMAK: Pali!

Momak padne.

MOMAK: Ovo vežbam celo jutro.

Momak ustaje

PREDSTAVNIK: Šarmantno.

MOMAK: A znate li šta je je najjezivije od svega?

PREDSTAVNIK: Šta?

MOMAK: Mislim da počinje da mi se svida.

PREDSTAVNIK: Slušajte, mladiću, nisam ovde zbog vaše bizarre zabave.

MOMAK: Onda ste ovde da bi stali pred zid.

PREDSTAVNIK: Ne, nisam.

Momak ga zgrabi za ruku i povuče prema zidu.

PREDSTAVNIK: Vi ste udareni mokrom čarapom!

MOMAK: Hajde, stanite tako. Ruke uz telo. Isprsite se.

PREDSTAVNIK: U ovoj zemlji nema normalnog čoveka.

MOMAK: Nema, gospodine diplomato. To nije sporno. Ali, šta čete vi ovde kad ste tako pametni?

PREDSTAVNIK: Dopada mi se vaš odgovor. Smisao za paradoks. To je jedina vrlina koju ovaj narod još poseduje.

MOMAK: Da vam stavim povez?

PREDSTAVNIK: Dosta je bilo maskarade.

MOMAK: Hoćete povez? Sigurno hoćete. Izgledate mi kao teška kukavica.

Momak vadi maramicu iz džepa i stavlja je Predstavniku oko očiju.

MOMAK: Da vam lepo smestim cigareticu u ugao usnice! Ta- ko! Baš šmekerski! Jesteli spremni? Pali! Bum! A sad padnete i umrete!

PREDSTAVNIK: Ja ne bih.

MOMAK: Želite da pričate sa mnom?

PREDSTAVNIK: Da.

MOMAK: Onda umrite.

Predstavnik se skljoka na pod. Skida maramicu

MOMAK: Pali ste trapavo, drhtavo, nikako. Jednom rečju, sto posto autentično.

PREDSTAVNIK: Mislite?

MOMAK: Ima u vama potencijala za dobar leš. Kako vam se činilo umiranje?

PREDSTAVNIK: Ni najmanje zabavno. A sad da se posvetimo temi našeg sastanka.

MOMAK: Ovo je kao sastanak?

PREDSTAVNIK: Ovo je jedan od onih sastanaka o kojima ne piše u istorijskim čitankama.

MOMAK: Kapiram.

PREDSTAVNIK: Jednom rečju- moja Vlada ima jednostavan predlog. Mi ćemo vas izbaviti i pomoći da dođete na vlast a zauzvrat tražimo da nam date šezdeset posto vaših nacionalnih resursa.

MOMAK: To je smešno. Pod jedan, ja sam mrtav čovek. Pod dva, ne bih vam dao te resurse i da mogu i, pod tri, znam za vaš dogovor s mojim ocem. Trebalo je da vam da pedeset i jedan odsto ali taj ugovor nikad nije ratifikovan.

PREDSTAVNIK: Otkud znate?

MOMAK: Znao sam neke ljude, recimo tako.

Pauza.

PREDSTAVNIK: Vi znate da mi možemo da vas izbavimo odavde koliko večeras.

MOMAK: Ne zanima me.

PREDSTAVNIK: A to što ljudi ginu zbog vašeg navodnog zločina?

MOMAK: Navodnog?

PREDSTAVNIK: I ja znam ljude. Slušajte, ne bih da dužim. Vi možete izabrati romantičnu smrt ili napraviti dil s nama i spasiti zemlju od građanskog rata.

MOMAK: I doneti vam profit.

PREDSTAVNIK: Apsolutno.

MOMAK: Onda prvo obuzdajte ekstremiste. Znam da je njihov vođa bio vaš čovek.

PREDSTAVNIK: Ekstremisti naši? Jesteli pri savesti?

MOMAK: Itekako. Prvo ste koristili mog oca da vam doneše profit a onda ste koristili ekstremiste kao palicu kojom ste mlatili mog oca jer je bio neposlušan. Da ne govorimo o silnom oružju koje je vaša ratna industrija naštancovala da bi se borila protiv terorista.

PREDSTAVNIK: Vi kao da govorite na svahiliju.

MOMAK: Koliko je vaša ratna industrija zaradila od ovog rata? Koliko je grešaka vaše vlade zaboravljeni otkad je rat izbio? Da ne govorimo o tome da su bombaši-samoubice odlično obrazloženje za sužavanje građanskih prava u vašoj zemlji. Ali, oni su se oteli kontroli pa sad koristite mene da bi suzbili anarhiju u zemlji. Jesam li u pravu ili sam u pravu?

PREDSTAVNIK : Potpuno ste u pravu. Šezdeset posto.

MOMAK: Ne.

PREDSTAVNIK: Nije vam stalo do vaše zemlje?

MOMAK: Ne toliko.

PREDSTAVNIK: Pedeset i devet.

MOMAK: Četrdeset i devet. Prihvate ili se gubite kući. Ja sam svejedno mrtav.

Pauza.

PREDSTAVNIK: Konsultovaću moju Vladu!

Predstavnik ustaje i krene prema vratima. Momak ga uhvati za ruku

MOMAK: Ne. Reći ćete mi sad!

PREDSTAVNIK: Kako?

MOMAK: Sad ili ništa od dogovora! Hajde, video sam da ste spremni na popuštanje čim ste dopustili da vas streljam! Znali ste da niste toliko jaki! Četrdeset i devet!

Pauza

PREDSTAVNIK: Prihvaćeno.

Predstavnik mu pruži ruku. Momak pogleda njegovu šaku i skljoka se na pod

MOMAK: Ne mogu da verujem. Ja sam upravo predao neprijatelju skoro pola moje zemlje. Moj otac, moj život. Ja sebe više ne prepoznajem.

PREDSTAVNIK: Rado bih ostao da prolazim kroz vaše mentalne dubioze ali moram da isplaniram vaš beg. Puno sreće, gospodine budući Predsedniče. Imam osećaj da će te nam trebati, možda čak i u dalekoj budućnosti.

MOMAK: Šta sad da radim?

PREDSTAVNIK: Kako šta? Nastavite da vladate.

Predstavnik odlazi. Mrak. Huk helikoptera, off

15.

Svetlo. Na video bimu je tv studio.

VODITELJ : Nakon spektakularnog bekstva sa zatvorskog krova u misterioznom crnom helikopteru, mladi vođa revolucije je, u roku od dva dana, gotovo bez borbe preuzeo prestonicu. Narod pozdravlja harizmatičnog lidera koji je opovrgnuo sve optužbe za ubistvo saborca tvrdeći da je bio primoran da potpiše lažno priznanje. Pravi ubica je pomoćnik vođe ekstremista koji je rano jutros izvršio samoubistvo. U oproštajnom pismu koje je ubica ostavio iza sebe nalaze se neporecivi dokazi o tome. Sve vođe verskih fanatika su u zatvoru a ovaj napačeni narod slavi dugo očekivani mir. A sad o najnovijoj generaciji silikonskih eko-implanata.

/KRAJ/